

דעת סדר הדין

ר"ת ב' נ"ה (5,5)

"ויבא נח אל התיבה מפני מי המבול" (ז.ז.)

"אף נח מקטני אמונה היה, מאמין ואינו מאמין שיבא המבול ולא נכנס לתיבה עד שדחקהו המים" (רש"י)

מדת תמימות ב' נ"ה

"אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו" (ו.ט)

"ואף הקב"ה כרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבע"פ מפיהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות שנאמר "ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתני בפיך לא ימושו... ולא כתיב ממך אלא מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך". לפיכך קבע הקב"ה שתי ישיבות לישראל שיהיו הוגין בתורה יומם ולילה... ונושאים ונותנים במלחמתה של תורה עד שמעמידין דבר על בוריו והלכה לאמיתה... ואותן ב' ישיבות לא ראו שבי ולא שמד ולא שלל ולא שלט בהן לא יון ולא אדום והוציאן הקב"ה קודם חורבן ירושלים... וישבו בתורתן בבבל מן אותה שעה עד היום ולא שלט בהן לא אדום ולא יון ולא גזרו עליהם שמד ואף לימות המשיח אין רואין חבלו של משיח... (תנחומא, נח סי' ג)

למשך זמנים ב' נ"ה

בעיצומם של ימי ההתלבטות וההתחבטות בסוגיא זו, ביקש המשגיח יחזקאל זצ"ל למסור שיחה בפני בני הישיבה. בשיחה פתח המשגיח והקריא את דברי המדרש תנחומא הנ"ל, ואמר שמדברג"חז"ל אלו אנו למדים שישנן לקב"ה בעולם שתי ישיבות שהן המקיימות של כל העולם ובלעדיהן אין לעולם קיום. לכן לא שולט בהן "לא שבי ולא שמד"... "עשיתי לעצמי חשבון" - המשגיח המשגיח ואמר - "והגעתי למסקנה שלפחות אחת משתי ישיבות אלו כיום זו היא ישיבתנו הקדושה, בפרט אחרי כל הנסים הגלויים שראינו בשנה האחרונה. אם כן לנו בני הישיבה, ישנה הבטחה שכל זמן ששומרים אנו

על מציאות הישיבה כאחת מאותן שתי ישיבות, לא יאונה לנו כל רע". הוסיף והתבטא "עלי ועל צווארי".

"אבל" - סיים המשגיח את דבריו: "אם נעזוב את המקום ונלך לאותו כפר, הרי לכל הפחות במשך אותם ימים ספורים עד שנגיע לשם ועד שנסתדר, לא תהיה בישיבה אותה שקידה שישנה כאן כיום, ומאחר ונמצאים במצב שכל רגע הוא סכנת נפשות אם יפסיקו אפילו לזמן מועט את התמדת הלימוד ושמירת צורת הישיבה כאחת מאותן שתי ישיבות' עלולים חלילה שלא להינצל, לכן עלינו להישאר כאן בשנחאי ולחזק את השקידה בישיבה".